

BEMUTATKOZÓ KÁRTYÁK CALLING CARDS

Megnyitó / Opening
2013. december 6. 15.00
December 6, 2013, 3 pm

Résztvevő művészek / Participant artists
Marika Schmiedt Ausztria / Austria
Eszter Deli Kinga Magyarország / Hungary
Selma Selman Bosznia-Hercegovina / Bosnia and Herzegovina
Cristina David Románia / Romania
Laszlo Sefcick Franciaország / France
Liliana Basarab Románia / Romania

Megnyitó beszéd / opening speech
Maria-Alina Asavei

Továbbá
A Roma Access Program (Közép-Európai Egyetem, Budapest)
hallgatói; aláírt és névtelen képeslapok, kollázsok és levelek,
napló részletek és más a bemutatkozó kártyák cseréjéből
származó lenyomatok.

And
Students from Roma Access Programs (Central European
University, Budapest), anonymous postcards, collages and letters,
signed postcards, collages and letters, diary pages and other
material traces of the calling cards' exchange.

A BEMUTATKOZÓ KÁRTYÁK egy figyelemfelkeltő kiállítás-koncepció, amelynek egyben az a célja, hogy megfélkérje a roma közösségek elleni növekvő diszkriminációt. Kiindulópont Adrian Piper "bemutatkozó kártya" fogalma szolgál, a kiállítás ennek rekonstrukciója és kiterjesztése. Rekonstrukcióban egyben társadalmi aktivizmus, amely minden idők egyik leghatásosabb rasszizmus elleni művészeti állásfoglalásának újrajátszása és újratelepítése révén próbálja orvosolni a diszkriminációt. Piper első generációs konceptuális művészéknél száll szembe a társadalom minden átható rasszizmussával. Bemutatkozó kártyáival arra buzdított, hogy mindenki vegye saját kezébe a rasszizmust való konfrontációt. A bemutatkozó kártya a mai névjegykártya előde volt, olyan társadalmi konvenció, amely egyszerre jelentett felhívást, bemutatkozást és kommunikációs eszközöt. Kiállításunk minden darabjai jelen szimbolikus bemutatkozó kártyaként szolgál, hogy felhívja a figyelmet a romák társadalomi, kulturális és területi szerepgörögölésére. A kiállításnak minden részét a tényleges Bemutatkozó Kártyákat osztunk majd, amelyeket Adrian Piper Calling Card No.1 alkotása ihlettek. A kiállítás középpontjában a művész gyakorlat kapcsolatteremtő és együttműködő ereje áll. Roma

és nem roma európai művészeket kértünk fel együttműködésre. Az alkotások egyaránt felkavaróak (kritikusak, gondolatbresszítők), és szépekk (szívszorítók, érzelmesek). Fogalmi és médiumbeli változatosságuk ellenére az a közös bennük, hogy mindegyik politikai tételektől funkcionál, idegenesen átruházva a cselekvés képességét az emberekől a művészetre, hogy erősítse az együttműködést és a társadalmi igazságosságot. Az erőterek és hatások elég változatosak ahhoz, hogy ne csak a cselekvés vagy a reakció számítson politikai, kritikus tételeknek, hanem érzéséink és érzelméink újralesztese is. A kiállítás azt próbálja bemutatni, hogy nem csak a képzőművészeti aktivizmus radikális formái lehetnek hatékonyak, hanem az is, amit Tom Blokk "profétikus aktivista művészeti" nevezett.

A kiállított tárgyak között vannak mail art műalkotások, vállalkozások, video performanszok és digitális kollekciók

az "üzenetváltás művészeteinek" egy nyitott és decentralizált networkje,

amely az együttműködésen, megosztáson és csérén

keresztül bővíti közösséget. A kollaborációit dialógus

terébenben kezeli el: amelyben minden tag aktívan

és döntésképesen vesz részt a művészeti projektben.

A "Bemutatkozó Kártyák" tervezik szerint egy utazó és

folyamatosan bővíül kiállítás lesz.

CALLING CARDS is an exhibition-concept which aims to raise awareness and to purge the noxious growth of discrimination against Roma communities. This exhibition takes at its point of departure, reenacts and extends Adrian Piper's concept of Calling Cards. This reenactment is a form of social activism which attempts to rectify discrimination by re-acting and re-staging one of the most important artistic assertions against racism formulated by a first generation conceptual artist. Piper confronted the pervasive racism of our society. With Calling Cards, she challenges viewers to take the confrontation with racism "into their own hands". A calling card is the precursor of the contemporary "business card". It is an old-fashioned social convention which used to signify an invitation, an introduction for oneself or a means of communication. Each piece of art from this exhibition acts symbolically as a calling card meant to draw attention to the Roma's social, cultural and spatial segregation. Actual "Calling Cards" (inspired by Adrian Piper's Calling Card No.1, 1986-1990) will be disseminated within and beyond the art space. This exhibition focuses on the relational (collaborative) component of art practice (even in terms of co-authorship). Both Roma and Non-Roma European artists, cultural workers, educators, activists, poets and

writers are invited to collaborate. The works displayed are both disturbing (critical, thought-provoking) and beautiful (heartbreaking and sentimental). In spite of their conceptual and material variety, they have in common the fact that all of them act politically as a temporary displacement of agency from people to art in order to foster collaboration and social justice. The force fields are diversified in such a manner that not only the impulse to act and react will count as political and critical but also the rekindling of our feelings and emotions. This exhibition attempts to illustrate that not only radical forms of artistic activism can be effective but also what Tom Block would call a "prophetic activist art".

The pieces displayed range from mail art and confession art to video performance and digital-collages. "Calling Cards" intends to be an open, decentralized network of "correspondence art" which will expand the audience by focusing on collaboration, sharing and exchange. Collaboration is envisioned in dialogical terms: where all members involved partake actively and decisively in the artistic project. "Calling Cards" is conceived as an itinerant and cumulative exhibition.

The concept of "correspondence art" connotes: "An intimate gesture. It is a pure idea often direct and unrefined. It may also become political, psychological, religious, outrageous, sentimental, humorous, horrific, enlightening or indulgent" Commentaries of the New Media Arts by Robert C. Morgan, 1984

Kuratör:

Maria-Alina Asavei

Konzulens:

Junghaus Timea

Kép:

Üzenetváltások

a "Bemutatkozó Kártyák" projekthez

A mail art mögötti elgondolás azt sugallja, hogy ez "egy írtim gesztus, egy gyakorta közvetlen és csiszolatlan, tiszta gondolat. Olykor politikai, pszichológiai vagy vallási színzettel; felháborító, érzelmes, humoros, elrettentő, felvilágosító vagy kényeztető"

Robert C. Morgan:
Commentaries of the New Media. 1984.

Curator:

Maria-Alina Asavei

Consultant:

Timea Junghaus

Image:

Correspondence
for "Calling Cards" project

Szeretnénk kifejezni hálás köszönhetőnként:

Külön köszönök: Footnote 851, Junghaus Timea, Marschall, Emese Ödry, Cristina Novac, Le Peuple Qui Manque, Mama Cash Foundation, Raluca Caranfil, Lippa Ceila, Chromolithography, Misha, Andrei Stavila, Roma-Roma, Rike, Elena Shulea, Ada Varga, Vaspá Veronika

We would like to express our sincere gratitude for Adrian Piper's support

Special thanks goes to: Footnote 851, Timea Junghaus, Lívia Marschall, Emese Ödry, Cristina Novac, Le Peuple Qui Manque, Mama Cash Foundation, Raluca Caranfil, Lippa Ceila, Chromolithography, Misha, Andrei Stavila, Roma-Roma, Rike, Elena Shulea, Ada Varga, Veronika Vaspá

infinity
CALLING
GALLERY 8
Roma
Contemporary
Art
Space

H-1084 Budapest,
Mátyás tér 13.
www.gallery8.org

Együttműködő partnerek / Collaborating Partners

ercf

GALLERY 8

CEU
Center for
Arts and
Culture
CENTRAL
EUROPEAN
UNIVERSITY

Roma Access
Program (CEU)

norway
grants

eea
grants

Autonómia
Alapítvány

©